

Виходить в Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромъ русскихъ сягъ) о 4-5 год попол. Листъ податокъ „Библіотека найзнат. повѣстей“ виходить по 2 печат. арку в кожног 16-го послѣднаго днѧ кожнога місяця.

Редакція, адміністрація и експедиція підъ ч. 44 улиці Галицка.

Всі листи, посмаки и реклами належить пересилати підъ адресою: редакція и адміністрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

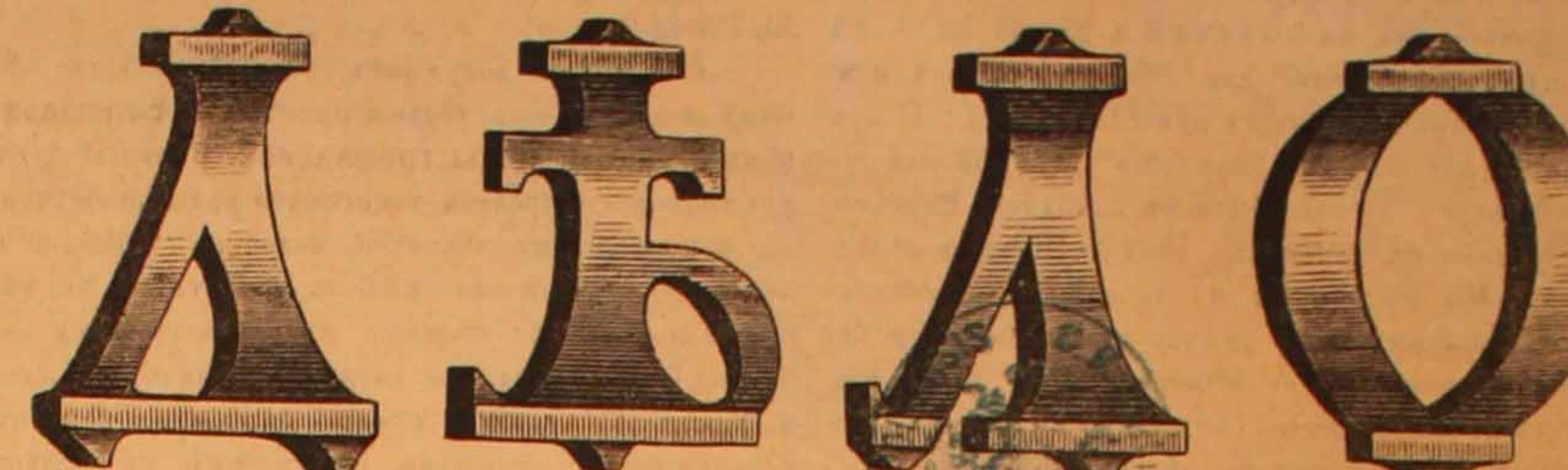
Рукописи не віртаються толькъ на попереднє вістороженіе.

Поданіючи число стоїть 12 кр. а. в.

Оголошенія приймаються по цѣлѣ 6 кр. а. в. Зтѣ одно-огрочки початкові.

Рекламація неопечатаній вѣльшій бѣг порта.

Предплату належить пересилати франко (найлучше поштовими переказомъ) до: Адміністрації часопису „Дѣла“ ул. Галицка Ч. 44.

Запросини до предплати на рокъ 1885.

Съ днемъ 1 (13) Січня 1885 розпочинаємо шестій рокъ видалицтва „Дѣла“. Условія предплати поданій повышше.

Предплату просимо отновити якъ пай-скорше, понеже якъ „Дѣло“ такъ и „Библіотека найзнат. повѣстей“ печатаємо лише въ обмеженій числѣ, таcъ що познѣше зголосившійся могли бы початковыхъ чисель не достати.

Новій предплатники „Библіотеки найзнат. повѣстей“ дстануть початокъ повѣсти: „Батько Горіо“ (8 аркушівъ) даромъ.

Для догодності П. Т. Предплатниківъ „Библіотеки найзнат. повѣстей“ постаралася Адміністрація „Дѣла“ о готовії окладинки (цѣлі въ полотнѣ со вытисками и съ вилюченіемъ заголовкомъ на хребтѣ) для поодинокихъ повѣстей, котрій П. Т. Предплатники, почавши бѣг повѣсти „Батько Горіо“, за малою доплатою (25 кр. бѣг однога повѣсти) будуть могли дставати, але підъ условіемъ, що найменше 100 предплатниківъ голосують съ такимъ жаданіемъ. За вправленіе книжки жадає тутешній переплетчикъ 15 кр. Сели-бы мінімальне число 100 не вагосилося, въ такомъ случаю присланій 25 кр. дочислятися до дальшої предплати. Доплату на окладинки до повѣсті „Батько Горіо“ належить прислати найдальше до квінця с. р. с. в. до 1 (13) січня 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першої частії предплати.

Предплату слѣдує пересилати (найдогоднѣше переказомъ поштовымъ) до: „Адміністрації Дѣла во Львовѣ“.

При письменимъ замовленію „Дѣла“ або „Библіотеки“ просимо все точно подати адресу замовлюючого, часть, до якого має чансію носилатися и часть сплати належної предплати.

Рѣвножъ просимо всѣхъ Вп. нашихъ Предплатниковъ, у котрьхъ маємо ще залегти, щоби чимъ скорше іхъ надбслали, бо съ концемъ року редакція мусить вирѣвнити всѣ свои рахунки.

**Редакція и Адміністрація „Дѣла“
ул. Галицка ч. 44.**

Розумѣємося на „опѣкахъ“!

Якъ толькъ праса польска зачинає спускати шлюзы своєї опѣки надъ Русинами, — то ты, Русине, мусишъ добре матися на бач-

ности, щоби въ бурливыхъ водахъ опѣки польської не погибло твое добро! Бо зъ досвѣду знаєшъ, що колько разовъ забушувала польська опѣка, только разовъ ты вийшовъ на тѣмъ лихо, дуже лиxo!... Въ таку опѣку почине польска праса брати Русинівъ и сего дня — передъ важною хвилюю выборовъ до ради державної.

Зъ якого-жъ титулу вилязять нашій „брата“ передъ націю и передъ правителство съ своюю опѣкою? — „Ого, говорять, унія за-грожена: по подорожні о. Наумовича и п. Площанського по Россії, російська панславистична праса що-разъ голосаціє завзыває Русинівъ галицькихъ, щоби покидали унію а переходили на православіе, завзыває до емиграції въ Россію и т. д. Мы, Поляки, вѣрній австрійскій обыватель, не можемо на тое позволити, щоби Русь галицька стала ареною політическихъ и релігійнихъ агітацій російского правителства и мусимо сповнити су-противъ Австрії свїт моральний и горожанський обовязокъ“. — И отъ готовый тутуль опѣки надъ Русинами, опѣки, которая имъ має щедро выплатитися при выборахъ до ради державної...

Головне дѣло въ тѣмъ, що Поляки самі не вѣрять въ тое, що по фарисейски голосять Они дуже добре бачуть и знаютъ, що о переходѣ зъ унії на православіе нынѣ галицькимъ Русинамъ анѣ не спится; що духовенство руске и парохъ рускій держатся крѣпко своїхъ вѣръ, а борються — и не перестануть боротися — только о загарантованій имъ римськимъ престоломъ и австрійскою конституцією обрядъ греческій; протестують противъ насыданю на націю Єзуїтівъ та Змартвихвастацівъ, фанатичныхъ латиньскихъ монахівъ другої народності, которая для своїхъ політическихъ цѣлей бѣг вѣківъ стремить только до одної завѣтної цѣлі — спольщенія Русинівъ, а за одно зъ могучихъ, исторію випробованихъ средствъ, уважає латинизацію, которую мають вести нынѣ Єзуїти та іхъ родній братчики Змартвихвастацівъ. Отъ противъ чого борються всѣ Русини галицькій, якъ интелигенція духовна и свѣтска такъ и народъ, а уживають въ борбѣ средство законнихъ и поступаютъ съ повною свѣдомостею своїхъ правъ и обовязківъ супротивъ себе самихъ, державы и римського престола. Іздусувати Русинамъ якісь незаконній або революційній змаганія

въ ихъ борбѣ о права своєї нації и церкви — може толькъ злоба політического противника, не перебираючого въ средствахъ, послугуючогося и найгорітішою клеветою, щоби толькъ забезпечити собѣ пануванье! Съ тою тактикою противника Русини давно зна-комій; она тягнється якъ червона нитка черезъ цѣлій чась нашого політического життя въ Австрії. Розумѣємося и на нынѣшній „szlachetnej“ десінсуасуасу“ польской прасы.

Шо до російской шовинистичной прасы панславистствъ, цитатами котрои переповненій теперъ стовпцівъ польськихъ и мадарськихъ газетъ яко оружіе противъ Русинівъ, — то мы скажемо, що Русини галицькій о таку „при-слугу“ еи не просили и не просять. Если дея-якій російской газеты въ нынѣшніхъ нашихъ вітношеніяхъ не въ силѣ дати намъ ишио якої розумної порады, якъ переходъ на православіе, то галицька Русь може сказати имъ тысячу разовъ: „Спаси Богъ за ласку: теплій кожухъ та толькъ не на мене шитий!“ Господинове редакторы зъ надъ Невы и зъ бѣлокаменної Москви не мають понятія о нашихъ вітношеніяхъ въ Галичинѣ и вѣсъ ихъ енуніацію въ родѣ того, якъ „переходъ на православіе“ або на „университетъ львівському викладайте языкомъ Пушкіна“ були-бы сердечно смѣшними, коли-бѣ заразомъ и не служили за средство агітаційне, за негдяне ору-жіе противъ насъ въ рукахъ ворогівъ нашого народа и нашого патріотичного духовенства...

Нѣ, не того намъ треба и не туды пошла посльдніми роками політика галицької Руси. Русини галицькій не будуть своимъ руками для нѣкого каштаны зъ огню витягати. Досвѣдъ поучивъ насъ, на сколько сподѣванои користі принесеть експериментъ съ Галичками. Повторяти такій експериментъ чай-же не витягнеться... Священики нашій мусягъ бути и суть ревніми рускими патріотами, отстоюючими права своєї нації и церкви а іду-чи рука обь руку съ народомъ таки мусягъ побудити, — але въ іншакій способѣ не можуть брати на себе ролю чіхихъ політическихъ агентовъ, бо занадто добре понимають свое достоинство, своє обовязки супротивъ держави, свое високо важне становище середъ масъ народу руского и въ загалѣ нынѣшніе положеніе Русинівъ въ Австрії.

Русини галицькій, коли нынѣ ставляють собѣ питанье: „чи жити намъ, чи нѣ?“ —

Предплати на „Дѣла“ для Америки		для Россіи:
на пѣмъ рокѣ . . .	12 гр.	на пѣмъ рокѣ . . .
на пѣмъ року . . .	6 гр.	на пѣмъ року . . .
на четверт року . . .	3 гр.	на четверт рокѣ . . .
за днъ „Библіотеки“:		за днъ „Библіотеки“:
на пѣмъ рокѣ . . .	16 гр.	на пѣмъ рокѣ . . .
на пѣмъ року . . .	8 гр.	на пѣмъ року . . .
на четверт року . . .	4 гр.	на четверт рокѣ . . .
за днъ „Библіотеки“:		за днъ „Библіотеки“:
на пѣмъ рокѣ . . .	5 гр.	на пѣмъ рокѣ . . .
на пѣмъ року . . .	2-50 гр.	на пѣмъ року . . .
на четверт року . . .	2-75 гр.	на четверт року . . .
за днъ „Библіотеки“:		за днъ „Библіотеки“:
на пѣмъ рокѣ . . .	19 гр.	на пѣмъ рокѣ . . .

Для Варшавиць, міста Россіи:

на пѣмъ рокѣ . . . 15 гр.

на пѣмъ року . . . 7-50 гр.

на четверт року . . . 8-75 гр.

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . . 6 гр.

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

за днъ „Библіотеки“:

на пѣмъ рокѣ . . .

на пѣмъ року . . .

на четверт року . . .

Для полагоджения оправъ нагромадженыхъ и для обговоренія программы дальніхъ працъ засѣданіе се буде мусѣло отбуты колька засѣдань. Первое засѣданіе отбулося въ сали соймовой подъ проводомъ маршалка кр. дра Зыблкевича. Членами той комиссии суть пп.: Людвикъ Вербицкій, директоръ музея промышлового; Орлецкій, совѣтникъ наимбонтицтва; гр. Володимиръ Дѣдушицкій; кн. Юрій Чарторыйскій; Вайгель, бывшій президентъ мѣста Кракова; Домбровскій, президентъ мѣста Львова; Володимиръ Федоровичъ, властитель Окна и п. Шелленбергъ. Секретаремъ еи и замѣтникомъ шефомъ специального бюро статистического для статистики промыслу домашнего есть п. Рутовскій, урядникъ статистического бюро при Выдѣль краевомъ.

Зъ помѣжъ цѣкавѣйшихъ оправъ, обговорюваныхъ на первомъ засѣданіи комиссии поднесено только важный и гарно обробленый референтъ гр. Володимира Дѣдушицкого про станъ гончарства въ Глинську, жовковского поїзда. Референтъ поднѣсь, что Глинсько есть даже старою осадою гончаркою; маже каждый житель не только оего одного, але и колькохъ сусѣдныхъ сель есть гончаремъ; ту вытворили и переховуются и доин характеристичній и оригиналній формы та орнаменты. Давнѣйше бувъ тамъ звязокъ чи цехъ гончарскій, который теперь належить уже лишь до традиціи. За то теперіе жиды встонулися сюда и не только разбили останки давной организаціи промышленности, але захочили въ свои руки и эксплоатацию глины и, розумѣясь, такожь експлоатацию самыхъ продуцентовъ. Гончарѣ теперѣшній, праюючи для жидовъ и крамовъ, зъ конечности закидаютъ давніи формы и давніи орнаментику, черезъ то, розумѣясь, чимъ разъ глубше мусятъ упадати. А маже тымъ природа надѣнила околицу Глинська неоцѣненымъ скарбомъ: глина тамошна належить до найлѣпшихъ глинъ гончарскихъ не только въ цѣлѣ Галичинѣ, але може и въ цѣлѣ вохѣднѣ Европѣ. Львовскій промышловцъ Гардмутъ и Вернеръ высали одинъ еи вагонъ до великої фабрики въ Боденбаху, де ореено, что она добротою рѣвняется найкрасшими глинями заграницнными и годится до найделікатѣйшихъ выроботъ керамичніхъ. Референтъ отже вѣнье, щобы комиссія высала бѣть себѣ делегатовъ, котрѣ-бы разгланинуши докладно мѣщевій относіи въ Глинськомъ, зборганизували на ново тамошніхъ гончарѣвъ въ спблку промышленности; сплѣкта, запевненіи запомогою въ фонду краевого, могла-бы швидко вытиеснити и жидовскіи фушеровъ и експлоататоровъ и навязуючи до давніихъ, народныхъ традицій въ формахъ а орнаментій выроботъ, могла-бы двигнути мѣщевій промыслъ гончарскій, а тымъ самимъ запевнити нашої стараднії осадѣ промышловой новый розцвѣтъ и добробытъ.

При дебатѣ надѣль бюджетомъ, т. е. надѣль тымъ, въ якій способъ найкористѣйше ужити фондъ, удѣленыій соймомъ на цѣли промыслу до машнного, прішло підѣль дискусію такожь цѣкаве предложение "Towarzystwa pedagogicznego", котре жадає 1000 зр. на уложение и выданье двохъ подручниковъ для курсовъ рукодѣльства при головныхъ и середніхъ школахъ въ Галичинѣ. Подручники тѣ мають бути не надто великого

объему (по 4—5 аркушовъ друку) и мають бути уложеніемъ одинъ по польски а другій по — наимбонтицкій. Се бачите, для того, щобы дати можноть нашимъ дробнымъ рукодѣльникамъ: 1) пріоowniia собѣ польску "народову" (?) терминологію ремѣсначу и 2) зносити зъ захѣдною Европою, а властиво съ такими же рукодѣльниками наимбонтицкими. Мы не знаємо: 1) чи нашимъ дробнымъ рукодѣльникамъ коли небудь прійдес мати які зносини съ захѣдною Европою и чи для сатиофакціи такихъ, колись можливыхъ зносинъ, потребно выкладати хочь-бы только 500 зр. зъ грошої краевыхъ на компонованье и выданье наимбонтицкого подручника рукодѣльничного; 2) чи компонование такого подручника есть потребне въ виду сокращеніи подобныхъ подручниковъ уже накомпонованихъ въ Нѣмеччинѣ не выйде що "recht was sergopolakisches". Але рефлектирующи на такій широкій европейскій относіи нашихъ будущихъ дробныхъ рукодѣльниковъ, анѣ "Towarzystwo pedagogiczne" анѣ комиссія краева для промыслу домашнаго анѣ словомъ не згадали о тѣмъ, що тымъ рукодѣльникамъ прійдес жити бодай въ большої половинѣ на землі рускій, мати дѣло съ рускими конусментами и спбъпродуктами, що въ конці й руска мова має такожь свою народну, не менше, коли й не бѣльше бѣть польской (по потрученю церекалѣчнѣхъ терминовъ наимбонтицкіхъ) цѣнну терминологію, и що уложение руского подручника рукодѣльничного вже хочь бы для того есть дѣломъ неѣтложной конечности, що есть же у насъ и школы съ рускимъ языкомъ выкладовимъ и що все-же таки комиссія краева для промыслу домашнаго въ вохѣднѣ, рускій части Галичинѣ найде бѣльше матеріалу, бѣльше дѣла и бѣльше людей, нѣжъ въ захѣднѣ, вехай только для того, що вохѣдна часть и сама по себѣ бѣльша и богатша до школы. Дуже многи платятъ кару за непоиманіе дѣтей до школы и заявляютъ, що и дальше будуть платити, а таки дѣтей до школы не отадуть.

А що у нашихъ селянъ нема упередженія до науки, стверджує досадно фактъ, що громадиє сусѣдного села Бѣлого Потока, де ще нема школы, наймають собѣ що зими доброхотно приватного учителя, щобы приучувавъ дѣтей письма. Только нашъ мужикъ домагаєся вже реальній користії зѣ школы, але не хоче отдавати свою дитину до школы въ той цѣлі, аби тамъ отбувано съ нею експериментъ: чи буде зъ рибы ракъ, т. е. зъ руского мужика польской "przyrodnik"!

Наші кривди въ школахъ.

(Постоянна рубрика).

Зъ мѣсточкa Товстого, тернопольскаго округа, одержуемо отписи двохъ ухвалъ зъ р. 1875, зъ которыхъ можна пересвѣдчити о тѣмъ, якими то дорогами ішла полонизація нашихъ школъ. Перша ухвала выянута зъ "Книги ухвалъ уряду громадскаго въ Товстомъ" и звучить словно ось якъ: "Uchwała d. 10. października 1875. Przedmiot II. Naczelnik gminy Tousteckiej p. Mikołaj Tessarowski odczytał wezwanie Rady szkolnej miejscowości z dnia 1. października 1875 do l. 47, ażeby zbrane rady gminne Toustego, Kąta i Przekalca orzekły: który z języków krajowych, czy polski czy ruski? wykładowym w Szkole tutejszej być ma, — wskutek czego zapadła uchwała na wybór языка ruskiego jako wykładowego".

Другій документъ выянутый зъ книги урядової, носячою титулъ "Protokół czynności Rady szkolnej miejscowości w Toustem" и гласить дословно: "4875, Nr. exhibitu 57, d. 19/10. Przedkla Rada szkolna miejscowości uchwała Rad gminnych stanowiących o języku wykładowym tutejszej 2 klasowej szkole etatowej z prośbą o ustan-

wienie dla tej szkoły języka polskiego jako wykładowego".

Сей другій документъ, котрый не есть нѣчимъ ишши, якъ толькъ простымъ **сфалшованіемъ** ухвалы ради громадскої, писаный бувъ рукою самого презеса товотецкої ради школьніи, ко. каноника Ржевиньского, человѣка вѣкового и честного, котрый до жадної "политики" не мѣшился и которому нѣякихъ полонизаторскихъ забаготъ приписувати не можна. Заинтересованый, якъ мѣгъ своею рукою написати подобную фальсификацію, отповѣдѣвъ, що зробивъ се только на налаганье пана инспектора окружнаго, коли той выразно сказавъ ему: "Pisz ksiądz na moja odrowiedzialność". Здаєса, що зъ причини тої некоректності при введенью польского языка до товотецкої школы и зъ обавы передъ можливими интерпретаціями бѣть двохъ лѣтъ вже не була скликана мѣщева рада школьніи.

Въ Ромашовцѣ, селѣ чицо рускімъ, де не ходить анѣ одна польска дитина до школы, въкладаєся вся наука въ польскій языкъ, а на испытѣ роздаються рускимъ дѣтямъ греческого обряду польскій молитвословы. Найбѣльше розвѣльможналия полонизаційнія експерименты за учителя Шабо, помершаго сего року. Той праведникъ учивъ дѣтей рускихъ мужиківъ рѣжніхъ пѣсень патріотично-польскихъ, краковяківъ, исторій o Wandzie i Kazimierzu и пр., и то такъ всесторонно, що дуже мало оставало ему часу на такій дробничкѣ, якъ наука читаня и писаня. Тоже не диво, що дѣти, ходачи навѣть 4 до 5 лѣтъ до школы, покидали школу, не умѣючи читати анѣ по руски анѣ по польски. Зъ той причини що разъ бѣльше зростає неохота громадянъ до школы. Дуже многи платятъ кару за непоиманіе дѣтей до школы и заявляють, що и дальше будуть платити, а таки дѣтей до школы не отадуть.

А що у нашихъ селянъ нема упередженія до науки, стверджує досадно фактъ, що громадиє сусѣдного села Бѣлого Потока, де ще нема школы, наймають собѣ що зими доброхотно приватного учителя, щобы приучувавъ дѣтей письма. Только нашъ мужикъ домагаєся вже реальній користії зѣ школы, але не хоче отдавати свою дитину до школы въ той цѣлі, аби тамъ отбувано съ нею експериментъ: чи буде зъ рибы ракъ, т. е. зъ руского мужика польской "przyrodnik"!

Въ Сушнѣ, въ повѣтѣ каменецкому, селѣ рускімъ, есть учителько панна М., зовѣмъ рускимъ, есть учителько панна М., Полька, котра не знаєчи руского языка учить рускій дѣти по польски.

ДОПИСИ.

Зъ підѣль Бѣбрки.

Есть підѣль Бѣбркою капелянія В., а въ той капелянії священикъ о. К. Капелянія тая була-бы несогірша, кобы не тата мала дробниця, що священикъ має четырехъ синовівъ въ школахъ, а два ще дома подростають. Підѣль такими обставинами не дивница, що такій и такъ вже не товстий приходъ стаєся "голодов-

кою" найчистѣйшиої крові. Тай въ цѣлѣ той справѣ не було-бы нѣчого цѣкавого, бо-же се суть цѣлкомъ звичайній пропы нашого священичного "гарадѣвання".

Але сей слuchай намотали собѣ "на вусь" нашъ сердечній Змартвыхстанцѣ, и ось одни красної дніви о. К. одержує письмо бѣть свого найласкавѣшого колятора, графа Альфреда П., въ котрому его тойже звичайдительно по-вѣдомляє, що довѣдавши се о его (о. К.) крияко "свому" священикови улекши тягарь едукації дѣтей та въ той цѣлі буде за одного сына черезъ цѣлу гимназію платити кошти удержанія (350 зр. рѣчно) підѣль тымъ однакожъ въ интернатѣ Змартвыхстанцѣвъ.

Чи-же не правда благодать? И на початку сего року школьного въ одногомъ купѣ підписанымъ щавъ о. К. на-півѣ урадувавъ подякувати своему "асоному колятору" за туу великоушну ласку, а за колька днівъ его сыновокъ опинився у Змартвыхстанцѣвъ.

Отъ якими способами заманяються рускій дѣти въ туу вузитку самолівку — ad majorem Poloniae gloriam...

Kr..

Зъ Подгірїя Карпатскаго.

По вѣкахъ неволѣ, темноты и застою въ нашомъ народнѣмъ жити починає для нашого народу свитати збрничка лучши долѣ. Видно по всѣхъ закутинахъ рускої землѣ змаганя до піднесенія и скрѣпленія народної силы. Декуды можналия полонизаційнія експерименты за учителя Шабо, помершаго сего року. Той праведникъ учивъ дѣтей рускихъ мужиківъ рѣжніхъ пѣсень патріотично-польскихъ, краковяківъ, исторій o Wandzie i Kazimierzu и пр., и то такъ всесторонно, що дуже мало оставало ему часу на такій дробничкѣ, якъ наука читаня и писаня. Тоже не диво, що дѣти, ходачи навѣть 4 до 5 лѣтъ до школы, покидали школу, не умѣючи читати анѣ по руски анѣ по польски. Зъ той причини що разъ бѣльше зростає неохота громадянъ до школы. Дуже многи платятъ кару за непоиманіе дѣтей до школы и заявляють, що и дальше будуть платити, а таки дѣтей до школы не отадуть.

Суть однакъ у насъ стороны, де жити народне дуже мало або и цѣлкомъ не позбулося останковъ минувшихъ вѣківъ. До такихъ сторонъ належить передовеѣмъ цѣлі Підгірїе Карпатске. Наші люди жіють своимъ бѣрбунимъ житіемъ, а здобутки освѣченыхъ народовъ для нихъ майже цѣлкомъ недоступній. На що бѣльше казати, если лиши то възьмемо на увагу, що въ горскихъ селахъ рѣдко де можна подѣбати школу. То, що колись передъ лѣтами заснували наші патріоти, осталося до днісъ, а наші "попѣкуни" дуже мало новихъ школъ за часъ своя управы придали. Интелигенція малочисленна, само священство, декуды въ прикромъ положеню матеріальномъ, а противъ него стає бокомъ проворна жідова и всякої роди "сторожѣ народовъ". Они умѣють всякий змагані, коли-бѣ де провинилися, въ зародѣ убити и неразъ залиши горячого сала тому, котрый позволивъ собѣ не такъ поступати, якъ то имъ до смаку приходить.

Сказавъ-быхъ, що наші "люде" не хотять свѣтла. Бувъ бы ее хибный поглядъ: народна школа оо. Василіянъ въ Лавровѣ все була повна селянськихъ дѣтей цѣлого Підгірїа

якъ дивнимъ се може выдати, а прецѣжъ се дастъся оправдати. Черезъ абсолютно бѣрбунимъ рѣдѣ занятьтій мужчинъ и жінокъ, іншій способъ жити и въ тогого выплываючи іншій напрямъ мысли — ихъ дѣйстно не може лути чи однomyслість, анѣ спбъль, загально людскій интересъ, якъ толькъ індивідуальна склонність сердца. Кождый занятъ мужчинъ, заводячий розмову съ женшиною, въ першій линії о то може бути посудженій. Для того може пановъ волати грati въ карты, але розмовляти съ женшинаими.

Ото въ короткихъ словахъ образъ нашого товариского житя. Видимо, що причини его упадку не лежать въ браку добрии волѣ, анѣ на-звѣть въ економичнїй тѣснотѣ, але лежать глубше. Мы не можемо жити правдивыми товарискими житїмъ, бо не маємо до того елементарнихъ условий, не маємо, що такъ скажу, духовного принципу, якогоє загальногого интересу, одної спбъльної думки, котра толькъ одна може людямъ съ людьми безъ рѣбничнїхъ вѣку и пола. Скаже дехто, що тау выстарчил-бы лишь конечна потрeba розривки; але якъ розвернемо всі клопоты и выдатки, то борще чи підїнѣше прїдемо до пересвѣдчення, що въ мѣру своїхъ вартості тѣ розривки за дороги.

Такъ отже товариство рускихъ женщинъ хотѣло бы хочь по части запобѣгти тимъ не-достаткамъ. Зваживши, що товарискій дѣяльній виробляються въ великої, рухливій машинѣ житя приватного и публичного, товариство наше бажало-бы въ наше мѣрги товариство жити нову душу, т. е. надати якъ вѣшу цѣль. А се въ такій способъ, добѣ забавляючись, прислугувати варазомъ

кинжковый рускій оживився, що могло-бы утворити (якъ то єсть уже по іншихъ країнъ) а навѣть у Поляківъ) особну галузь здробку для многихъ інтелігентнїхъ женщинъ.

До всего того мы можемо и бажаємо причинитися, мы, галицькіи Русинки, которыхъ за-вѣгды ставлено на послѣднѣмъ мѣсції до того ступеня, що до недавна ще наша Русини, що кончили свѣтскій, не теологичній науки, не женилися навѣть съ Русинками. Завѣгды намъ ставлять за примѣръ то Нѣмокъ та Польськъ, хотай мы бѣть давна чуємо, що мы не низше ихъ. Нехай не ставлять намъ Нѣмокъ за вѣбр трудолюбності, бо ѹї мы не менше трудимося по нашихъ хатахъ; а коли Польки въ бурливихъ хвиляхъ для краю уміли стояти побѣдъ своихъ мужчинъ, то ѹї мы звумѣємо стати побѣдъ нашихъ хатахъ въ тихъ тихой, тажк

ажь до границъ угорской. Правда, нашъ людъ, отдаючи дѣтей до школы, думали все о томъ, что колись дитину свою увидять въ рицахъ священничихъ, а если же такъ далеко не повело, то становиско дѣка и писаря громадского было выстарачающимъ; ба навѣть и въ тѣмъ видѣли нашъ людъ хосентъ въ науки, коли паробокъ вѣшовъ до войска и умѣть нумера поднанти. Такъ выходитъ, что нашъ людъ цѣнили науку, ради були ѿѣй, и теперь си поважаютъ и цѣнятъ, хотя не понимали и не понимаютъ дѣбре си благодатного вѣлья въ цѣлѣй повнотѣ. Будемо тому дивуватись? А кѣлько-жъ бы то тысячокъ начисливъ въ нашѣй Галичинѣ такихъ, что кончили всеучилище а навѣть и дипломы мають, а тутъ хочь-бы и заразъ сѣдай та пиши свѣдоцтво умственного убожества и прибивай хочь десѧть печатокъ. Зъ помежи горняковъ увѣйшло досыть людей межи интелигенцио; многій навѣть отзначаются широю прихильностию до справъ народныхъ, але се мало вѣлья на народъ, щобы бѣль старася о поступѣ въ жити.

Щобы наша праца була хосенна, треба велику бачнѣсть звертати на материальне положеніе нашего народа. Нашъ людъ — газды: у нихъ худоба має велику вагу; си каждый лучше може доглядѣть, якъ себе самого. А таки найбѣльше старунку обертає на волы. Тому неравъ можно подыбати на торгахъ и ярмаркахъ не одну красну пару волбѣ. Волы ти выганяютъ людѣ въ такихъ сель, де суть полонины и въ вагалѣ добрѣй пасовиска. Часто на торговицахъ можно подыбати волы, котрѣ цѣняться по 300 и 400 зп. Однакъ нашъ народъ, слабо розвитый стаєся дуже часто жертвою жидовы, котра єго коштомъ жиє. Бесь жидовъ нема торгу анѣ ярмарку. И цѣна худобы не ѹде си якости, але посла волѣ жидовъ. Одного газду обстутить десѧть або бѣльже жидовъ; коли того имъ треба, закричатъ его, загулюють и отуманятъ, а отважитсѧ газда опбрѣ ставити, то Ѣе єго поштуркають. Се разумѣєся уходить жидамъ бѣкарно; ѡто они всюды умѣютъ высланутися. Ба навѣть густо часто лучаєся по горекихъ селяхъ, ѡто коли нашъ газда зайде себѣ на чѣмъ съ жидомъ, то невдовѣвъ отйде ему най-красша худоба. Се жидовске средство навести пострахъ на цѣле село и зробити се въ людѣ послушнѣ орудія. Тому подыбавъ-бы у насъ села, якъ н. пр. Тарнаву, де майже всѣ люди въ недѣльѣ и свята идутъ до жидовъ на роботу. Въ такомъ селѣ найширѣйшии священикъ не богато зробить, бо противъ него стоять пекольна сила, когда каждои хвилѣ госта єго знищити до послѣднаго рубца.

Хотѣли-бы мы людей нашихъ увѣльнити ѡто жидовской опѣки, передовѣсь треба жидовъ позбавити выключного панована на торговицахъ. Въ великихъ мѣстахъ, якъ у Вѣдни, иде худоба рогата на вагу и посли того платитъ. Продана въ такій способъ худоба не тратити на вартости тѣлько, кѣлько на галицкихъ торговицахъ. Коли-бѣ у насъ далося доести до того, ѡто наши людилучшу худобу доставляли до Вѣдни або Прешбурга, то тѣмъ выскакала-бы дуже справа народна. Говоривъ я о тѣмъ съ нашими селянами. Они уважали таке предоринате труднимъ до пе-ревѣденя, при чѣмъ звинялисѧ тымъ, ѡто у нихъ нема науки. А таки лучајисѧ у насъ давнѣйше выпадки, ѡто наши люди гонили волы на продажу до Кракова, Голомуца а наѣть и до Вѣдни. И теперь люди идутъ часто за вѣдами ажь до Кутъ и Коссова. Нынѣ гоняти худобу до Вѣдни не оплатило бы, теперь можна доставляти си желѣзницю. Однакъ одного газды не стати на бѣльже пред-приємство, а лишь таке оплатило-бы-ся. Коли-бѣ освѣченіе людѣ прїшли въ помочь нашимъ газдамъ и утворили спблку для улекшена на-шимъ селянамъ доставы худобы на наведеніи газдѣ, то посли моїи гадки тымъ дуже искушились-бы народнѣй спрѣвѣ. Хто знаетъ Хашбѣтъ, той признастъ, ѡто нема на цѣлу юлию села, котре-бы такъ пріятно вражжало око перважного. И чувъ, ѡто людѣ въ тѣмъ селѣ велики купѣцѣ и буваю посѣвѣть въ торговихъ мѣстахъ. Тоже се обознанье съ свѣтомъ есть, памъ моїи думки, одною ажь важнѣйшихъ причинъ того вѣльшого порядку въ селѣ, якій бѣ раз впадає въ око. Коли-бѣ нашъ людѣ доставаисѧ на бѣльже торговицахъ, мали-бы случайстъ не одному придвигитись, ѡто було-бы для насъ хосенне. А передовѣсь выволились въ жидовской опѣки, сходились бы съ рѣжими юдьми, свѣтоглядъ ихъ ровши ясъ-бы,

учились-бы себе самыхъ поважати, а черезъ те приходили-бы до национального почути. Выскавши материально, кинулись-бы до просвѣтъ и до приоровленія собѣ здобуткѣ всесвѣтной науки.

Гадку туу пускаю въ свѣтъ пѣдъ розвагу свѣтлыхъ людѣ, а передовѣсь патріотѣвъ Турчанського и Лѣскового повѣтѣвъ и „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ. Если-бы пѣднѣсене тутъ дѣло далося перевести въ практицѣ, то осигнули-бы мы значній користи. Однакъ думаю, ѡто безъ громадного спвѣдѣланія дѣло се не далося-бы перевести. Впрочѣмъ надъ тымъ дѣломъ може глубше подумати „Народна Рада“ въ Турцѣ.

Кн. Адольфъ Аверспергъ.

Дня 5 н. с. сѣчня померъ на ударъ на мозокъ въ замку Голдегъ кн. Ад. Аверспергъ, президенъ найвишого трибуналу рабункового, членъ палаты пановъ и бувшій президентъ министровъ. Кн. Ад. Аверспергъ належавъ до одной изъ найстаршихъ родинъ австрійскихъ вельможъ, котра ѡто въ другої половинѣ XI столѣття зайдла въ Швабію до Краини и тутъ поселилася. Родина Аверсперговъ дала Австріи богато славныхъ мужжѣвъ, зъ которыхъ въ нашихъ часахъ найбѣльше звѣстна гр. Алакандеръ Аверспергъ, якъ імѣць поетъ, писавшій пѣдъ посвѣдомомъ „Анастасію Гринь“, кн. Каролъ Аверспергъ, тенерішъ маршалокъ краевый въ Чехахъ, и помершъ сими дніями єго братъ, кн. Адольфъ Аверспергъ.

Кн. Адольфъ Аверспергъ родився 1821 р., студіювавъ зъ початку право а ѻтакъ встушилъ до войска, зъ-отки опсля дослуживши ранги майора драгоновъ, выступивъ и незадовго за тымъ зѣставъ выбраный посольщ до ческого сойму чрезъ вѣрноконституційныхъ властителівъ. По упадку кабинета Гогенварта и Гольцгетана зѣставъ кн. Адольфъ Аверспергъ покликаний устроити новый кабинетъ и вже 25 падолиста 1871 р. станувъ бѣль на чолѣ долитавского министерства, котрою душою однакожъ бувъ Ляссерь. Покойный не отзначавшъ анѣ великимъ талантамъ ажь здѣбностями, а все, ѡто за часобъ єго кабинету дѣялося, дѣялося лиши въ волѣ и за ініціативою єго брата Кароля, которому бѣль дававъ властиву лишь фирмѣ и котрою бувъ речникомъ. Съ іменемъ єго вяжутся важній факты зъ австрійскої внутрішної политики, а для Русиновъ тымъ поучаючі, ѡто они, хочь тогда мали въ радѣ державнѣйшій доволѣ значну силу, не умѣли выкористати єи и выслугувалися за дармо централістичному кабинетови. Такъ покойникъ якъ и єго братъ — котрого бѣль, якъ сказано, бувъ лиши орудіемъ — були великими првілоанікама лѣвїцѣ або т. зв. давнѣйше вѣрноконституційної партії и отзначавались особливо тымъ, ѡто выступали дуже ворожо противъ вояжихъ змагань національнихъ середъ народовъ австрійской державы. Кн. Адольфъ Аверспергъ, не будучи му-жемъ стану, або хочь бы добрымъ политикомъ, думавъ, ѡто цѣле спасеніе державы, котрою судьба наразъ станица въ єго рукахъ, лежить выключно лишь въ єи одноцѣлости и перевазѣ элементу імѣцько. За тую одноцѣлость и перевагу боровъ онъ цѣлою силою и готовъ бувъ навѣть зовѣмъ уступити, коли видѣвъ, ѡто по єго плечима починає вести политика єго поглядамъ противна. Єго значеніе якъ президента въ тогдашнѣмъ кабинетѣ не було велике, а душою кабинету бувъ властиво Ляссерь, зъ-отки и пѣшло, ѡто клерикали говорили о „кабинетѣ Ляссера, званому Аверсперга“. Покойникъ впрочѣмъ самъ того не отговаривавъ, ѡто головна праца спочивала не въ єго рукахъ, а въ рукахъ здѣбнейшихъ в практичнѣихъ людѣвъ отъ него, якъ Ляссерь и Унгеръ. Що кн. Адольфъ Аверспергъ встушилъ до кабинету, сталося майже противъ єго сподѣванія. Коли именемъ упавъ бувъ кабинетъ Гогенварта, а складъ другого не удався, покликаво его зъ Зальцбурга, де бувъ тогды президентомъ, до Вѣдни. Дня 20 падолиста 1871 р. скликавъ фонъ Гопфенъ, президентъ розвязаного въ серпнѣ 1871 р. парламенту, кружокъ довѣрочныхъ пословъ зъ сторонництва вѣрноконституційныхъ и въ сѣмъ кружку выголосивъ кн. Аверспергъ свою програму, а властиво, якъ кажутъ, програму свогого брата Кароля. Дня 25 падолиста 1871 р. бувъ вже заложенъ новый кабинетъ и скоро за тымъ цѣсаремъ затвердженъ. На сїй посадѣ зѣстававъ кн. Адольфъ Аверспергъ ажь до 15 лютого 1879 р., котого то днѧ зробивъ мѣсце кабинетови Штремаера.

Съ смертею кн. Адольфа Аверсперга опорожнилося мѣсце президента найвишої палаты обрахунковой, котра то посада побоць президенту найвышого трибуналу адміністраційного и суду державнаго ѡто найвышою въ австрійской державѣ и рѣвнаєся министерству а навѣть въ декотрýchъ взглядахъ стоять по-надъ министерствомъ. Не диво отже, ѡто правительство вже теперъ оглядаєса за чоловѣкомъ, котрый бы бувъ найспособнѣйшии на єю посаду. Може бути, ѡто выбраный буде до сего чоловѣка зъ сторонництва автономичнаго, отповѣдно духови часу, тымъ бѣльше, ѡто такъ президентъ найвышого трибуналу якъ и президентъ суду державнаго суть централістами.

Съ смертею кн. Адольфа Аверсперга опорожнилося мѣсце президента найвишої палаты обрахунковой, котра то посада побоць президенту найвышого трибуналу адміністраційного и суду державнаго ѡто найвышою въ австрійской державѣ и рѣвнаєся министерству а навѣть въ декотрýchъ взглядахъ стоять по-надъ министерствомъ. Не диво отже, ѡто правительство вже теперъ оглядаєса за чоловѣкомъ, котрый бы бувъ найспособнѣйшии на єю посаду. Може бути, ѡто выбраный буде до сего чоловѣка зъ сторонництва автономичнаго, отповѣдно духови часу, тымъ бѣльше, ѡто такъ президентъ найвышого трибуналу якъ и президентъ суду державнаго суть централістами.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Торговельна маринарка) въ монархіи австрійской знаходитса въ дуже некористнѣйшемъ положенію, а позаякъ зъ стороны правительства якъ власти законодавчою мало зроблено, ѡто поправити се положеніе, то рѣшилося австрійске правительство отнестица въ той спрѣвѣ до угорскога правительства отъ запытаньемъ, ѡто оно не охотѣлось виагти участія въ нарадахъ надъ зредствами, ѡто ухиляє зло, а рѣвночно предложило австрійскога правительства для призѣвана потрѣбного матеріалу спблку анкету. Угорскога правительства пристало дуже радо на предложеніе австрійскога министра торговлї, заявиво однакожъ, ѡто уважає частѣйшѣ отбуваніе анкетъ та въ Австрії якъ и Угорщинѣ пожаданіи ѡправы. Австрійскога министерства торговлї поручивъ вже тріестинской морской власти начеркнута программа для анкеты, маючою отбутіе въ Тріестѣ. На основѣ того, ѡто урадятъ обѣ анкеты будутся ѻтакъ велики пересправы межи обома правительствами, котра будутъ мати на цѣлѣ обговореніе дѣякіхъ улекшень для маринарки торговельной. Межи прочими має бути поднесена такожъ справа застушеніа кораблівъ съ вѣтрыми кораблями паровыми. Въ виду змагань дружишъ державъ для поднесенія плавбы по морю, межи котрими проектъ подмоги для паровыхъ кораблівъ кн. Еисмарка, якъ такожъ італійскій проектъ закона ѡто корнетей для національной маринарки заолугоутъ на поднесеніе, есть обвязкъ монархіи австріо-угорской — цише одна офиціозна газета — такожъ зъ єю стороны не лишитись по заду. Реформа статистики товарибъ має бути після информації „Pester Lloyd“ въ найближої своїї парламенту предложена.

(Програма праць парламентарнїхъ). Палата посольска ради державной, котра, якъ звѣстно, збереся даго 20 н. с. сѣчня, заче — після информації „Politik“ — свою дѣяльнѣсть імовѣрно заведена въ Россїї конституцію и ѡто въ єї цѣлї бувъ недавно покликаний до Петербурга Лорисъ-Меліковъ. Хоча якъ треба-бы бажати та коти змѣї въ Россїї, котра не толькожъ позбушилася внутрішнє положеніе самон Россїї, але и сильно ѻтблала бы и на другихъ Славянъ, то однакожъ трудно допускати, ѡто пѣдъ желѣзною рукою абсолютизму людѣ якъ та, ѡто стоять тѣшеръ на самѣй передѣ державы могли бы досягти якъ-небудь гадки конституціи. Що и въ Россїї мусить разъ прїти до конституціонализму, се рѣчъ певна, бо поступъ въ єйтѣ не дається замумувати, але не менше певно и те, ѡто пора конституційной управы въ Россїї не настала и ѡто довго прїдеся на ю ѡто въ Россїї чекати. Въ Царствѣ Польскому настала кризисъ економична. Дуже много фабрикъ, не маючи отбуты на єю товаръ, музѣю заперестати роботы. По поводу сего настала сорбъ роботниковъ велика нужда и есть обава, ѡто зъ нею скотятъ скрипії та імѣць соціалиты въ вѣтланого рода новаторы, котріи чекаютъ лиши способності, ѡто все перевернутъ до горы ногами и въ загальнѣмъ замѣшано переводити свои задушевнѣ цѣли. Справа сибирской желѣзницѣ займає вже бѣль довшого часу не толькожъ правительство, а и широкій круги приватнї. Представителіи поодинокихъ ресортовъ державныхъ постановили, ѡто перевести желѣзницю въ обохъ напрямахъ, о которыхъ до сихъ поръ спорили імено въ Нижнаго Новгорода черезъ Казань до Екатеринбурга и въ Самары черезъ Уфу до Екатеринбурга. Шляхъ новгородско-казанскій постановлено ѻтати величому товариству россійскихъ желѣзныхъ доргъ, котре має позыкати капиталы, потреби до будовы черезъ емисію новихъ акцій товариства, гарантованыхъ правителіствомъ; шляхъ самарско-уфскій постановлено знову ѻтати товариству оренбургской желѣзницѣ. Контролю надъ сими желѣзницами постановлено ѻтати крѣмъ существуючої вже інспекції желѣзныхъ доргъ, устроеної при министерствѣ доргъ и комуникацій, ѡто и окремий контроли, складаючои въ уряднїковъ праць на контролѣ державной.

(† Кн. Адольфъ Аверспергъ). Дня 5 н. с. сѣчня умеръ нечаянно въ добрахъ своихъ Голдектъ коло Зальцбурга бувшій манистеръ и президентъ кабинету кнзанъ Адольфъ Аверспергъ. — Умершій родився даго 20 липня 1821 р. и хотѣвъ зъ разу ѻтдатися дипломатичнїй каріерѣ, но опсля змѣи зъ єю постановою и встушилъ до войска, зъ-отки выступивъ р. 1860 въ характерѣ майора. Вѣрноконституційна большошть выбрала его по-сломъ до ческого сойму, а недово потому іменовано маршалкомъ Чехъ. Р. 1868 іменованы бѣль тайнымъ совѣтникомъ и дожизненнымъ членомъ палаты пановъ. Въ часѣ угодової епохи стоявъ Аверспергъ невзрушимо при вѣрноконституційнїй партїї и належавъ до вѣбитѣйшихъ тамъ урядниковъ, додаючи ѡто утвореніе вѣбрцевого апарату урядничнаго есть неможливе безъ присоєдѣнія дипломатичнїхъ и нормъ пеноїльныхъ. Після информації „Presse“ ведутся межи спблкими манистерствомъ скарбу а правительствами обохъ половинъ державы переговоры ѡто до сеи єправы и есть надѣя, ѡто она буде користно залагоджена.

(† Кн. Адольфъ Аверспергъ). Дня 5 н. с. сѣчня умеръ нечаянно въ добрахъ своихъ Голдектъ коло Зальцбурга бувшій манистеръ и президентъ кабинету кнзанъ Адольфъ Аверспергъ. — Умершій родився даго 20 липня 1821 р. и хотѣвъ зъ разу ѻтдатися дипломатичнїй каріерѣ, но опсля змѣи зъ єю постановою и встушилъ до войска, зъ-отки выступивъ р. 1860 въ характерѣ майора. Вѣрноконституційна большошть выбрала его по-сломъ до ческого сойму, а недово потому іменовано маршалкомъ Чехъ. Р. 1868 іменованы бѣль тайнымъ совѣтникомъ и дожизненнымъ членомъ палаты пановъ. Въ часѣ угодової епохи стоявъ Аверспергъ невзрушимо при вѣрноконституційнїй партїї и належавъ до вѣбитѣйшихъ тамъ урядниковъ, додаючи ѡто звѣдати до єю засідань засідань засідань з

Ко Малаги зуинувсь один дімъ, що стояв на вершку горы, якъ бы якимъ чудомъ эта гора ажъ на саму долину и збогта веушкоджена. Въ Севиль есть много публичныхъ домовъ шкодженихъ а особливо рѣжн церкви и театры; же синильской катедры грозитъ заваленіемъ. Мѣжъ населеніемъ запанувавъ такій переполохъ, що много людей, котрѣ ще подчась первого земетресенія поутѣкали, доси не вернули и незнай, де они обертаються. Жителъ не вожато верти до мѣста, лиши жіютъ на поляхъ польдъ го-мъ небомъ або польдъ шатрами. Маже вѣтъ на-водато въ найбѣльшой нуждѣ. Правительство испанське възначило для нещастливыхъ поки що 10.000 франковъ и поблодо вѣскно на помочь.

Френкенція въ австрійскихъ техникахъ. Вѣден-
ська политехника числила сего року 892 слуха-
нель звѣтайныхъ; імѣнца техника въ Празд-
32, ческа 471; берненська на Моравії 146; по-
техника въ Грацу 194 а у Львовѣ 160 слуха-
нель звѣтайныхъ.

Боснійский самосудъ. Въ Берберѣ украла не-
звѣто четыри турки пару волоѣвъ, зарѣзали и
ко поховали. Злодѣй въ швидко вислѣдили, сог-
ога delicti знайшли и заразъ такій судъ зробили.
Само полудне повели злодѣй до конаку (су-
у). Двохъ злодѣй одягли въ воловій шкобру:
въ голову изъ пропало шкобру зъ головъ вола-
ихъ съ рогами, оба рамена були проведеній че-
резъ дѣрь висрѣзаній по краяхъ шкобру а руки на
рудахъ звязаній. За тими двома поступали оба
руги, на кожного зъ нихъ наладовано 20 киль-
юса волового. Попередъ злодѣй поступавъ
никунь, звѣзва варѣдъ и голосивъ, за що злодѣй
така кара постигла. По бокахъ злодѣй въ-
ши пандури съ набагнетованими карабинами.
Пвидко зѣгла хмару народу, турки, христіяне
жиды, старі и молоді, и вѣтъ съ крикомъ по-
порди провели злодѣй до конаку.

Вынинавъ вовка зъ лѣса. На латинській Роздві-
ї свята сего року висили собѣ польдъ чо-
тыри парубки зъ одного села до другого въ Се-
нгородѣ. Мали переходити черезъ лѣсъ, тожъ
зали отъ собою оружіе. Одному зъ польдъхъ
абагнулося сердѣць лѣса завити по вовчому За-
виву — а въ колькохъ мѣстахъ недалеко вовки
му отпovѣли и недовго потрепали, а ажъ бѣдѣ
вовкъ становило передъ парубками. Одинъ зъ па-
рубокъ вистрѣливъ и убивъ одного вовка. Про-
вівки кинулися на убитого и давай его раз-
трати. Хто знає, що було бы сталося даліше,
али бѣ якъ разъ не надѣхали були вови съ
юдами, отъ котрѣхъ голосного крику вовки
текли.

Президентъ сполученіхъ Державъ въ конкурсѣ.
Грантъ, президентъ Сполученіхъ Державъ
бінничної Америки, находитъ тепер въ нема-
біи клочітъ. Онъ пожичивъ для ратованія одної
армії 150.000 долларівъ (300.000 зр.) у звѣст-
ого богача американського Вандербільта а сей
спирає тепер на него, щоби онъ плативъ свої
ека. Грантъ попродає вже що мѣгъ а Вандер-
біль зафантававъ навѣть особистій дорогоцѣн-
ості єго якъ: почетну шапку, золоту шкатулку,
отру мѣсто Лондонъ Грантovi жертвувало, и
руги подарунки и памятки. Вандербільтъ хоче
се сквеструвати всѣ дому президента и ферми
въ Філадельфії, Сентъ-Люї и др. мѣстахъ. Ген.
раятъ звонить все спокойно а видачи, що все
тратить, постановивъ збогта журналистою и
рівнявся писати статі до „Century Magazin“.
Пріятелъ Гранта постановилъ єго ратувати и ви-
були въ Вандербільта вже толькъ, що сей опу-
тиль зъ довгу 50.000 долларівъ.

Бюджетъ мѣста Парижа на рокъ 1884 вис-
новивъ 256 мільйонівъ франківъ; адміністрація мѣ-
ста коштувала 143 мільйони. Урядниківъ мало
біло 11.000, а поліціянтівъ 16.000. Видатки
въ школи висили 25 мільйонівъ; всѣхъ учі-
ніївъ въ Парижі (кромѣ духовнихъ) було
400, а дѣтей було вписано въ публичній
школи 114.000. На бѣдныхъ висадо мѣсто близь-
ко 22 мільйонівъ.

(Б.) Звѣза звѣшила по приказу. Россійска цариця
Катерина II зауважала разъ ще подчась обѣдову
тори, що прошеній на пиръ генераль Суворовъ
загубивши въ розмовѣ съ єю судѣмъ,
їїко страви не ткнувъ. — „Якъ то, Ви нѣ-
го не кушаете?“ — запыталася цариця. За Су-
ворова отповѣль князь Потемкінъ, що генераль
остоти и не буде бѣти, доки звѣда не зайде.
Цариця заразъ махнула єму щось до уха. Прислуж-
никъ бѣдішовъ и повернувъ заразъ съ скриноч-
кою въ руцѣ. Катерина отворила єн, висяла звѣ-
ду Андрея въ бріліантахъ и подала Суворову,
зажу: „Теперь надѣюсь, можете вже съ нами
йт.“ И справдѣ для Суворова звѣшила звѣза и
чава єнъ съ величіемъ апетитомъ.

Въ Ровередо умерт недавно
— Вѣперу и въ завѣщанію єювімъ
одинъ найлучшій кухарцъ
призначочи, що осудъ, котрѣ най-
въ дати — патрѣ гвардіянъ
їїского кліштору.
Іїїл, цѣсарь прибуде зъ Бу-
льбо 16 л. сѣчня. — Жан-
зъ Мушини напало дня 5
Угорщини; жандармъ одно-
а другого пострѣливъ въ
вахмайстора жандармерії
л. сѣчня въ Дачиць въ Че-
ківцахъ, вовѣта бобрецкого,
ция котрѣ въ горальні; згі-
— Цѣсарь дарувавъ грома-
дію сокальському 100 зр. за-
деркви.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

- Для руского Товариства педагогічнаго: Вп. З. Са-
довской въ Самолускахъ 1 зр.
- На творы Вол. Нароцкого: Вп. И. Журковской
въ Лисеніцахъ 1-20 зр.
- Для руского Товариства педагогічнаго: Пчт. гро-
мады Половцѣ 1 зр.; Пчт. громады Криволука 2 зр.
- На Народный Домъ въ Чернівцахъ: Пчт. гро-
мады Половцѣ и Криволука 2 зр.
- На рускую бурсу въ Стрѣю: Пчт. громады По-
ловцѣ и Криволука 2 зр.
- Для руского школы при школѣ Пиромовича: Пчт. гро-
мады Половцѣ и Криволука 2 зр.
- Для потерпѣвшихъ бѣзъ поземніи: Пчт. гро-
мада въ Чанижи 2 зр.; Пчт. громада Пробѣжна
22 зр. 10 кр.
- На рускую бурсу въ Стрѣю: Пчт. читальня им. Шев-
ченка въ Добростанахъ 40 кр.
- На дѣвоче воспиталище въ Перемышли: Вп. Н. Н.
въ Українѣ 1 зр. 95 кр.

рѣ слова потѣхи надъ гробомъ помершої; — не
менше вѣсіль зображеній Вп. гостямъ.

Алоизъ Витошинський съ родиною, синъ.
Хризанта зъ Витошинськихъ Паньковска съ роди-
ною, Марія зъ Витошинськихъ Зорякевичъ съ роди-
ною, Іосифъ зъ Витошинськихъ Санкова съ роди-
ною, доньки.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (132-?) поручас

коникъ лѣчущій, правдивый французскій
въ рѣжніхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр.,
— такожъ малагу.

Особамъ

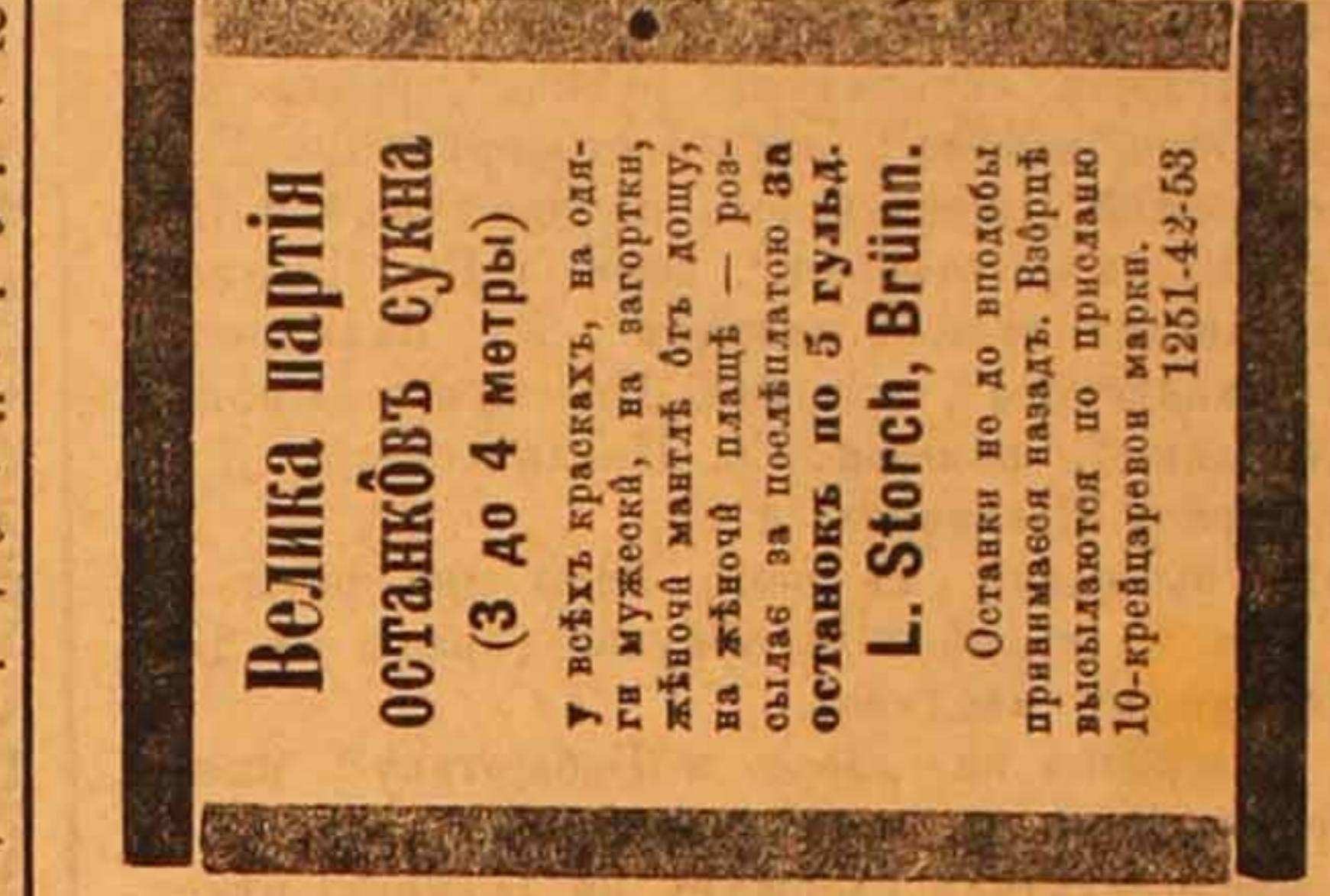
проживаючимъ далеко вѣтъ лѣкаря и
аптики, отже жителемъ сель въ зага-
лѣ, особливо же парохамъ сельскимъ, пп. учителямъ
сельскимъ, лѣсницамъ и т. д. можна на пѣдставѣ
многолѣтніхъ досвѣдівъ яко практичній пѣдручинъ
домовий, такъ въ проминаючихъ щоденнихъ занеду-
жаніяхъ, якъ такожъ и въ пристарѣлыхъ хоробахъ,
поручити яко найбѣльше дуже хосеніу илюстровану
бррошурку

1233 2-5

„Пріятель хорыхъ“.

Брошурка та мѣстить такожъ автентичнѣ до-
казы добрыхъ наслѣдківъ порученыхъ въ пѣті средство.
Новаго 135-го польскаго выданія сені книжечки достар-
чава книгаря „Richlers Verlags-Anstalt in Leipzig“ на
жданіе кождому безплатно и франко.

Съ симъ числомъ розсылається Вп.
Предплатникамъ Ббліотеки вайзнате-
нитніхъ повѣстей 7 и 8 аркушъ повѣ-
сті „Батько Горіо“ Бальзака.

Вѣсти зъ Аепархії Львовской.

До канон. институції завѣзаній о. Діонізій Еліасевичъ на Чабаровку.

Митроп. консисторія вставила до намѣст-
ничої президії о згоду на канонічну інотитуцію
оо. 1) Петра Билинського на Нестеровцѣ; 2) Ав-
густина Левицкого на Милованье, дек. устечко-
го; 3) Александра Каракевскаго на Либовцѣ, дек.
скальскаго.

Презенту получили оо. 1) Михаїлъ Калі-
нечъ на Мечицѣвъ, дек. бережанського, наданія
ординарія та 2) Атаназій Лотоцкій на Тростя-
нець, дек. польгаецкого.

Намѣстництво прозволило на дотацію зъ
релігійного фонду приватному сотрудникови въ
Новиці, о. Льву Горалевичу.

Митроп. консисторія донесла ц. к. намѣст-
ничої о смерти бл. п. о. Красицкого, пароха зъ
Дашавы а о декану стрыїскому поручила поли-
тиши до дальніго рѣшенія о Адама Витвицкого
въ завѣдательствѣ прихода Дашавы.

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ.

Ф. Іосифа Витошинська, вдови по священику зъ
Рогозна, повѣта яворовскаго, упокоїлася дні 1 л.
сѣчня 1885 въ Рышковѣ Воли, по короткѣ а
тажкої слабости. Уроджена въ 1798 на Шлеску
въ польски у Львовѣ передъ 1830 ро-
комъ, коли то весь маєтокъ, складаючій зъ 3
камениць у Львовѣ, пойшовъ на поштъ поль-
ске, умерла яко щира Русинка. Любленіа вѣтми,
показана за-для честного характеру, оточена
дѣтими, внуками дочекалася вже 13 правнуковъ.
Честь єї памяти!

Господарство, торговля и промисль.

— Білянськъ Народної Торговлї у Львовѣ. Станъ 30
падолиста 1884.

Актива.

Готвока въ касѣ Львова	1.074.22 зр.
” въ касахъ філіальнихъ	3.328.79 ”
Товары на складахъ	45.997.21 ”
Сальда дальнихъ рахунковъ	15.395.22 ”
	65.795.44 зр.

Пасива.

Фондъ резервовий	428.— зр.
Удѣлы	13.420.60 ”
Щадниця Львова	28.117.88 ”
Щадниця по філіяхъ	4.056.60 ”
Рахунокъ текучий	516.85 ”
Сальда дальнихъ рахунковъ	19.255.51 ”
	65.795.44 зр.

Подяка.

Складасмо симъ сердечну подяку вѣтъ до-
стойнимъ участникамъ похорони бл. п. Іосифа
Витошинського, а именно Вп. оо.: декану Криво-
руку зъ Запалова, декану Матюкова зъ Лашкъ,
Кокуревичу зъ Бѣгаль, Кердаевичу зъ Цетулъ,
Матюкови зъ Маковиска, за їхъ ласкаві труды;
оо. декану Матюкови и Кордаевичу за їхъ щи-

рі слова потѣхи надъ гробомъ помершої; — не
менше вѣсіль зображеній Вп. гостямъ.

Алоизъ Витошинський съ родиною, синъ.

Хризанта зъ Витошинськихъ Паньковска съ роди-
ною, Марія зъ Витошинськихъ Зорякевичъ съ роди-
ною, Іосифъ зъ Витошинськихъ Санкова съ роди-
ною, доньки.

Курсъ львівський зъ дні 9 л. сѣчня 1884.

ПЛАТАТЬ ЖАДНОЮ
австр. валютою

r. кр.	r. кр.
264 50	268 —
198 50	202 —
283 —	287 —

r. кр.	r. кр.
99 —	100 —
91 50	92 75
99 —	100 —
101 25	102 25

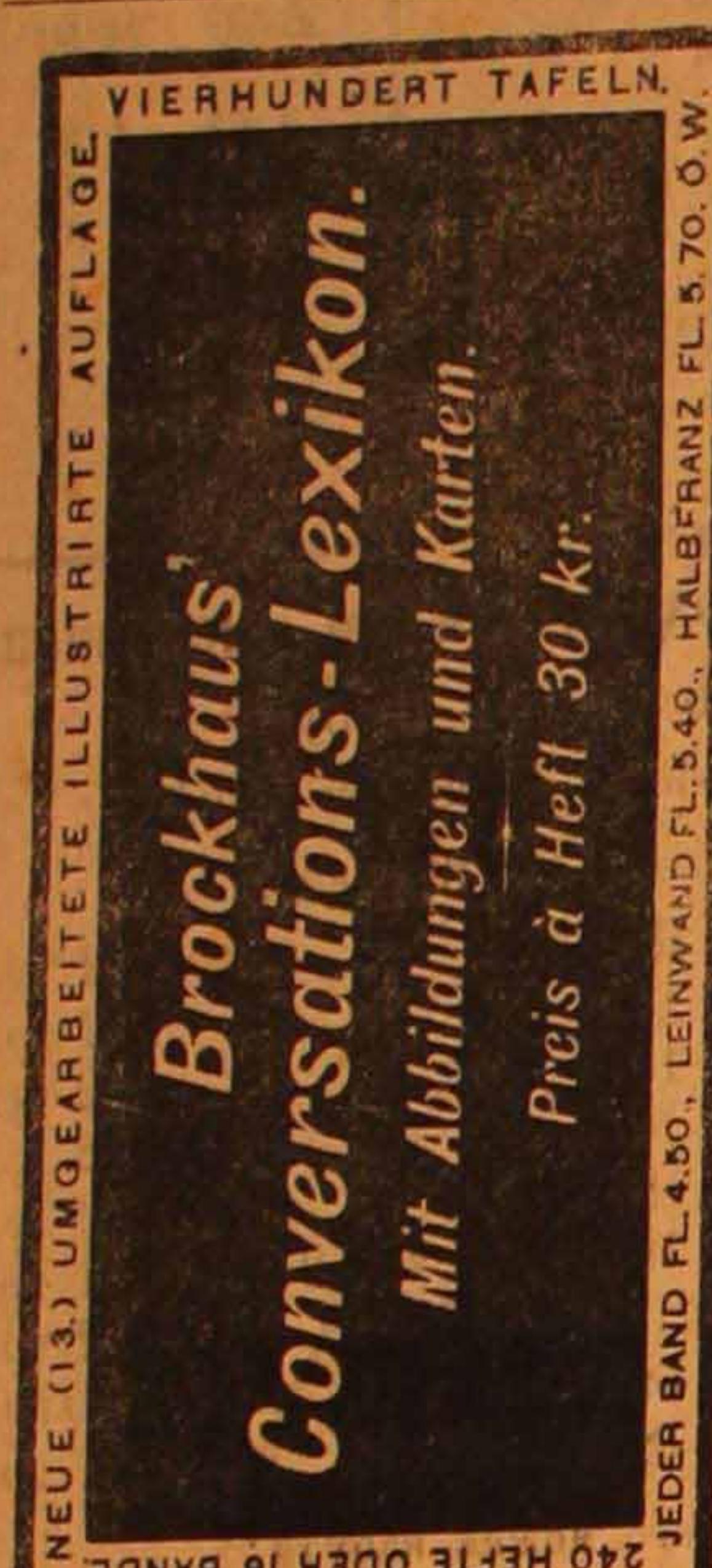
<tr

Цѣны знижени.

Письма гомеопатично-лькарскій бл. п. дра Антонія Качковскаго, написаній для образованій публики, якъ такожъ для пп. господарей, можна получить по зниженыхъ цѣнахъ якъ слудѣ:

- Nauka Homoeopatyl, 2 томы, давнѣше пр. 8, теперь пр. 5.
- Weterynarija homoeopatyczna, давнѣше пр. 8, теперь пр. 2.
- Poradnik dla Matek (дуже важне письмо!) давнѣше пр. 1-50, теперь 80 кр.
- Prezerwatywne  rodki przeciw ospie, zarazie bydлecie i wscieklienie: 40 кр.

у Львовѣ: у сына бл. п. автора, п. Емануила Качковскаго, директора концерт школы музыкальной, Орменська 27, I поверхъ, въ книгарняхъ мѣщанскихъ и въ антикѣ Вл. дра Миколиша. Головный складъ для пѣблон Галичина має книгарня Вл. И. Малюковскаго у Львовѣ 1288 (1-12)

Магазинъ

Ф. КНАУЕРА и Сына
подъ „Золотымъ Львомъ“

площадь Капитульна,
поручаетъ въ наибѣльшомъ выборѣ

Обрусы кольоровыи въ 6 осбѣхъ разомъ съ серветами въ найбѣльшихъ взбрѣзкахъ пр. 3 и 3 пр. 50 кр.

Обрусы кольоровыи по пр. 140 и 180.

Обрусы бѣлыи въ 6 осбѣхъ и 1/2 туз. серветъ пр. 4 пр. 450.

Обрусы бѣлыи отъ пр. 1-30 и выше.

Серветы бѣлыи столовыи

тузинъ по пр. 4 и 5 пр.

Серветки малыи десертовыи
тузинъ пр. 1-20, 1-50, пр. 2 и выше.

Хустки нитковыи бѣлыи туз. пр. 240.

Хустки нитковыи бѣлыи ст. кольоровыи
берегомъ туз. пр. 3 и выше.

Хустки шовковыи на шю и т. п. отъ 30

кр. до 5 пр. 1261 8-12

Припоручена въ провинціи выко-

нуются оборотною почтою.

За доброту и треваѣсть ручится.

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ вышли доси:

- Въ оборонѣ чести въ нѣмецкого Г. Райдмунда, 3 томы въ 1 книжѣ. Цѣна 2 пр. 50 кр. (съ пересыл. 2-70)
- Дамы, зъ россійскаго И. Тургенева. Цѣна 1-50 пр. (съ перес. 1-70)
- Стефанъ Аверентъ, зъ англійскаго Едуарда. 2 томы въ 1 книжѣ. Цѣна 2 пр. 70 кр. (съ пересыл. 2-90)
- Любовь Убогого Молодца, зъ французскаго Октава Фейлемета. Цѣна 1 пр. 20 кр. (съ пересыл. 1-30)
- Новородчій Дзвоны, зъ англійскаго К. Дикенса. Цѣна 60 кр. (ст. пер. 70 кр.)
- Грошъ а праця, зъ шведскаго Дядька Адама. 3 томы въ однѣй книжцѣ. Цѣна 3 пр. 20 кр. (съ пер. 3-40)
- Мѣщанське племя, зъ нѣмецкого Г. Райдмунда. Цѣна 1 пр. 20 кр. (съ пересыл. 1-35)
- Зъ великого свѣта, зъ французскаго Октаива Фейлемета. Цѣна 80 кр. (съ перес. 90)
- Фромонть молодшій и Ріслеръ старшій, зъ французскаго Додета. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 1 пр. 80 кр. (съ перес. 2 пр.)
- Золотый Чоловѣкъ, зъ угорскаго М. Іокал. Цѣна 1 пр. 80 кр. (съ пересыл. 2 пр.)
- Два мѣста, зъ англійскаго К. Дикенса. Цѣна 2 пр. (съ пересыл. 2-20)
- Мертвій душъ, зъ россійскаго М. Гоголя (съ портретомъ автора). Цѣна 1-80 (съ перес. 2 пр.)

Хто купуетъ наименѣше за 10 пр., достае 20% рабату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ достати:

Беззатанье Сватанье, образъ зъ галицкаго житя, написавъ Василь Барбѣнокъ (В. Барбѣнскій). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90 кр.) Весь дохѣдъ призначенный за фондъ стипендійнаго имени Володимира Барбѣнскаго.

Скошеній Цвѣтъ, повѣсть Володимира Барбѣнскаго. Цѣна 1 пр. (съ пересыл. 1-20) Цѣлый дохѣдъ призначенный на памятникъ Володимира Барбѣнскаго.

Всѣ повышающіе книжки суть найбѣльшій на подарунки святочныи и Новородчій.

Выдаваець и редакторъ: Иванъ Белай.

Запрошене до предплаты
на литературно - наукове письмо
„ЗОРЯ“
вразъ зъ Библіотекою.

За часъ пятилѣтнаго существованія здобуло себѣ се письмо широкій кругъ читателѣвъ такъ въ австрійской якъ и закордонской Руси, згromadilo поважне число русскихъ литераторовъ коло себѣ, — разбудило и скрѣпило литературное движение въ нашомъ krajo и причинило богато до любви и плаканія роднаго слова.

Въ „Зорѣ“ мѣстились такъ оригинальныи працѣ Галицкыхъ, Буковинскихъ и Українскихъ писателѣвъ на полібетротики, исторіи, етнографіи, филологіи и наукѣ природныхъ, якъ и переклады праць знаменитыхъ писателѣвъ славянскихъ. „Зора“ знакомила такожъ своихъ читателѣвъ добутками науки и штуки другихъ культурныхъ народовъ.

Доси брали ласку участіе при „Зорѣ“: Дръ Ио. Шараневичъ, дръ Ом. Огоновскій, Денисъ, Ал. Барвѣнскій, Конст. Бобакевичъ, Л. Василовичъ (Сапоговскій), Иванъ Конст. Вахнанинъ, Гамалѣя (Украинецъ), Илар. Грабовицъ, Е. Грушевицъ, о. Я. Гудикъ, Евг. Желеховскій, Корн. Заклинскій, Ал. Я. Конискій, дръ Ом. Калитовскій, В. Кошевскій, Нат. Кобрильска, о. Дан. Лепкій, Леон (Украинка), Вац. Лукичъ, В. И. Масликъ, Миронъ, И. Негребецкій, Нечуй (И. Левицкій), С. Недѣльскій, Мих. Подолинскій, Олена Пчолка (Украинка), Кл. Поповичъ, К. Н. Устяновичъ, И. Франко, Гр. Цеглинскій, дръ Юл. Целевичъ, Чайченко, Юлія Шнейдерт, В. Шухевичъ и другій.

„Библіотека Зорѣ“ вышло доси 35 листовъ, которыи мѣстятъ въ себѣ цѣнныи матеріаль белетристичнаго и науковаго. Зъ новымъ рокомъ вѣдуть до Библіотеки: „Ольга Носачевна“, драматт Ал. Я. Конискаго; „Про море и его чудеса“ Денисовъ; „Исторія литературы русской“, послѣ Пычудова; „Весѣла въ Борщѣвскомъ“, студія етнографична Грушка; „Зъ подорожнѣй Шевальского по середуцѣй Азіи“, Н. Вахнанина; „Тато на заручинахъ“, комедія Гр. Цеглинскаго; „Зъ житя нашихъ дикихъ звѣрятъ“, И. Вахнанина; „Исторія Скита Манявскаго“, дра Юл. Целевича; „Кирилъ и Методій“, „Соколики“, комедія Гр. Цеглинскаго; Другій томъ поезіи Тараса Шевченка, и др.

„Зора“ буде въходить въ роцѣ 1885 два разы въ мѣсяцъ кожного 1 и 15 въ пѣвтора аркуша (вразъ зъ Библіотекою въ 3 аркушахъ мѣсячно).

Предплата цѣлородна на „Зорѣ и Библіотеку“ выноситься 5 пр., пѣврѣдна 2-50 пр., чвертьрѣдна 1-25 пр.

Цѣлородній предплатителѣ одержать по зложению цѣлой предплаты зъ горы, премію вартости 1 пр. На преміи призначены: „Захарь Беркутъ“, повѣсть И. Франка въ цѣнѣ 1-30; Три томы оповѣданій Марка Вовчка — 1 пр.; Повѣсти отъ Н. Устяновича — 70 кр. (на лѣпшѣмъ папері 85 кр.); Оповѣданія Гоголя — 35 кр. „Марта Борецка“, повѣсть истор. — 32 кр.; „О выхованію“, пѣдручникъ для женщинъ, — 30 кр. и „Прѣвѣдній ідеї въ письмахъ Т. Шевченка“ — 35 кр.

Письма до редакціи просимо присыпать пѣдѣ адресою: Ом. Партицкій, професоръ, ул. Собѣскаго, ч. 9; предплату — впростѣ до администраціи „Зорѣ“ въ печатнѣ тов. им. Шевченка, улица Академична ч. 8.

Омелянъ Партицкій, редакторъ. — Комитетъ редакційный: Нат. Вахнанинъ, дръ Ом. Калитовскій, Мих. Подолинскій, Петро Скобельскій, Гр. Цеглинскій, дръ Юл. Целевичъ.

Комедія на 4 справы

Написавъ Олександеръ Я. Конискій.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-ї, сторінъ 73 — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Припоручена въ провинціи выко-

нуются оборотною почтою.

За доброту и треваѣсть ручится.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 справы

Написавъ Олександеръ Я. Конискій.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-ї, сторінъ 73 — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Припоручена въ провинціи выко-

нуются оборотною почтою.

За доброту и треваѣсть ручится.

Хто купуетъ наименѣше за 10 пр., достае 20% рабату.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ци. к. уприв. галиц.
акційного Банку Гипотечнаго

купуе и продаетъ

всѣ ефекты и монеты

подъ найприступнѣшими условиами.

5% Листы Гипотечній преміовани
5% Листы Гипотечній преміовани

которыи послѣ закона зъ дня 2 Депнія 1868 (Днів. а. д. XXXVIII. ч. 93) и найвышошо постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна ужывать до умѣщуванія капиталовъ фундовъ, пупиллярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, изъ кавцію и вадія можна въ съй Kontorѣ получити.

(до вылосованія съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ днів. номъ, не числячи нѣякої провизії.

1267 3-?

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядовъ, образовъ, ризъ и книгъ

ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА ВЪ СТАНИСЛАВОВЪ,

поручас Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажнѣйшии

Публичъ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахиновъ, хоруговъ, фантъ, плащеницы, образовъ малѣванихъ на блясѣ и полотнѣ, до иконостасовъ, престоловъ и изѣбнѣи церковній; дѣларики або образы процесіональныи; хрестовъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональныхъ; хрестовъ желѣзныхъ на гробы и полѣвыхъ, Евангелій, пагрицій, поликандрѣвъ (пауковъ), подсвѣчникій (лѣхтарѣвъ), канделабровъ, лампицій, свѣтла церковнаго, дивановъ, цвѣтѣвъ и проч.

Великий складъ товаровъ срѣбныхъ зъ хиньскаго срѣбла, а именно:

Лыжки, вилки, ножѣ столовыи и десертовыи, ложечки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тацки, коробки на масло и сыръ, заставы столовыи на овочѣ и тѣста, лѣхтарѣ, канделабровъ столовыи и проч.

по дешевыхъ цѣнахъ

Всѣ замовленія въ вартости 100 пр. высылаются франко.

Цѣники въ рускѣмъ языцѣ высылаются на жаданіе даромъ.

Опакованье даромъ.

14-?

5 килевъ пасѣкѣ

(матки сегороднѣй)

продажа въ уліяхъ товариства. Выборъ на 200 пасѣкѣ; такожъ въ части.

Іосифъ Монастырскій,

школьарь въ Цвѣтовой, поща 1275 Бучачъ.

1-6